

دوبیتی های محلی افغانستان

۸

بیا جانان بیا جانانه من
بیا کوک زری در خانه من
بیا یارجان بده یک آب خوردن
بکن لطفی به من، دردانه من

دو زلفای سیاهت خم خم آمد
ده جانم تیر عشقت ماکم آمد
نمیدانم چه سازم چاره خود
چو طور غم بود که بالای غم آمد

الا مرغ سیاه خال گردو
خبر از مو ببر با یار دلجو
اگه یارم از تو احوال بپرسه
بگو ناجور شده ده حال مردو

دری دنیای دو روزه خدایا
دلیم بسیار موسوزه خدایا
اگه مردم در ای شار غریبی
کفن در ما کی میدوزه خدایا

ده کار عاشوقی سه چیز بلایه

سگ و همسایه و ماتو برایه
سگارِه نان بده، همسایه ره رشوت
دو عائی میکنوم ابری برایه

به دستت جام او باشه گل من
جمالت ماه نو باشه گل من
همو روزی که موری سون خانه
دلم پیشت گرو باشه گل من

الا دختر بمردم از غم تو
قیامت خون من در گردن تو
در این دنیا مره دستی ندادی
در آن دنیا بگیرم دامن تو

دو چشمای سیاه، مانند شیشه
غمایت از دلم بیرون نمیشه
غمایت بر دلم گشته درختی
کشیده شاخ و برگ و بیخ و ریشه

از آن روزیکه یار جان دور گشته
دلم چون خانه زنبور گشته
جگر سوراخ سوراخ از غم او
که داغ زخم من ناسور گشته
